

Eplénynél még megvolt

2019 február 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezt nem szabad megengedni...

Életemben többször is részt vettem úgynevezett Oroszország-konferenciákon. Minden alkalommal úgy éreztem, hogy nyugatiak és a közép-kelet-európaiak között nagyjából úgy ezer verszta a távolság. Egyszer Budapesten ülhettem végig egy zárt kör? megbeszélést, ekkor az inkognitóban érkezett brüsszeli döntéshozót újságírókból, politikusokból, írókból álló alkalmi csapat fogadta. A találkozót egy államtitkár szervezte, és szépen, udvariasan haladtunk egy kört, mindenki elmondta, milyennek látja Oroszországot, milyen uniós politika volna kívánatos, vendégünk pedig serényen jegyzetelt.

Ami világosan megmaradt bennem: mi, magyarok – függetlenül a politikai hovatartozástól – szinte kivétel nélkül hangsúlyoztuk: Oroszországot küls? fogalomrendszerrel, ráer?ltetett kategóriákkal nem lehet megmérni. Oroszországnak saját fogalmi és szabályrendszere van, és aki meg akarja érteni, annak ebben kell elmélyülnie, nem pedig a globális szókészletben. A brüsszeli vendég tapintható értetlenséggel távozott a találkozó végén, nyilvánvalóan nem értette, hogy akkor demokraták vagyunk-e, avagy populisták.

Mi, magyarok – és persze szlovákok, lengyelek, románok, szerbek, sorolhatnánk – éppen tapasztalataink okán els?rangú Oroszország-szakért?vé fejl?dtünk az elmúlt száz esztend?ben. Keser? történelmi tapasztalatokat szereztünk, de azt is tudjuk, hogy kereskednünk kell a hatalmas országgal. *Putyin* elnök népszerűsége 2017-ben 44 százalékos volt Magyarországon, egyetlen százalékponttal maradt el *Orbán Viktorétól*. Az orosz–magyar politikai, gazdasági, kulturális kapcsolatok örvedetesen fejl?dnek, a magyar tapasztalatra tehát szüksége van az uniónak, gondolhatnánk. Legalábbis ha intelligens, jól elemz?, gondolkodni kész diplomaták, külügyi szakért?k vannak jelen a magyar diplomáciában.

Amikor ezt az utolsó mondatot leírtam, bevallom, már *Jeszzenszky Géza* járt a fejemben. Az a *Jeszzenszky*, aki külügyminiszterként az egyik legtöbbet támadott kormánytag volt, mára azonban a hazai baloldal dédelgetett kedvencévé lépett el?. Mondhatnánk, persze, hogy semmi jelent?sege, egy világot felfogni nem képes id?s ember milyen rémiszt? baromságokat beszél Oroszországról, Ukrajnáról, Magyarországról, de ez mégsem egészen igaz. Ha ugyanis valamilyen oknál fogva Magyarországon az ellenzéki konglomerátum hatalomra jutna, *Jeszzenszky* kulcsszerepet játszana a nemzetközi kapcsolatok bonyolításában. Akár miniszteri tárcát is adnának neki, de mindenképpen fontos szava, nagy befolyása lenne a Bem rakparton.

Jeszzenszky Géza most azzal örvendeztetett meg bennünket, hogy háborút fogunk indítani Ukrajna ellen. Igen, jól tetszettek olvasni. Egy minapi konferencián nem kevesebbet állított, mint hogy *Orbán Viktor* „krimi tervet sz?”, és vannak, akik er?szakra játszanak, de ne adja isten, hogy efelé menjünk, tette hozzá *Jeszzenszky*. Aztán pár nappal kés?bb egy interjúban mindezt megismételte, és hozzátette: a félm?veltek körében terjed az az illúzió, hogy *Putyin* visszaadja nekünk Kárpátalját és Erdélyt.

Mondani is felesleges, hogy normális emberben, lett legyen hidegburkoló vagy történész, meg sem fordul a gondolat, hogy mi háborút provokálnánk, konfliktusra játszanánk Ukrajnával. És nem az a gond, hogy a konferencián szintén felszólaló *Sz. Bíró Zoltán*, *Filippov Gábor*, *Krekó Péter* szintén vitatható, de legalább koherens világképet mutatott fel. A gond az, hogy az el?bbieket soha nem vezették a Külügyminisztériumot, *Jeszzenszky Géza* ellenben igen. Utólag rémülünk meg igazán, miféle szellemi kvalitásokkal irányította nevezett úr a magyar diplomáciát. Aki ugyanis a jelenlegi helyzetb?l azt a következtetést sz?ri le, azt sugallja, azt sejteti, hogy a magyar kormány katonai er?vel vagy *Putyin* segítségével visszavenné Erdélyt és Kárpátalját, az olyan mértékben amat?r a nemzetközi kapcsolatokban, hogy azonnal el kellene tiltani a napi hírekt?l. Annyi szép szakma, olyan sok szép nyugdíjasoknak való elfoglaltság létezik, minek felizgatni magunkat?

A *Jeszzenszky*-interjú leger?sebb része – nem meglep? módon –, amikor sítudásáról, sízésr?l szóló könyvér?l beszél a volt külügyminiszter. Ehhez sok sikert kívánunk neki, valóban ?szintén, érdek nélkül. Vele együtt örülünk, hogy Eplényben és Mátraszentistvánban ígéretes fejlesztések zajlanak, lehet sízni, nem beszélve a Tátráról és az erdélyi havasokról.

Csak hogy *Jeszzenszky Géza* nem az a kedves bácsi, aki ártatlanul cseverészik, beszél butaságokat, de végs? soron nem árt senkinek. Mint említettük, külügyminiszterként éveken át irányította nemzetközi kapcsolatainkat, még akkor is, ha a valódi döntéseket a tévedéseiben is nagy formátumú *Antall József* hozta meg helyette. Máig el nem évül? b?ne a magyar–ukrán alapszerz?dés, ezzel mindösszesen annyi a baj, hogy rosszul id?zített, elhamarkodott, azaz teljesen felesleges volt.

Ma már elfeledett tény, hogy 1991. december elsején a kárpátaljai emberek (nemcsak a magyarok!)

népszavazáson nyilvánították ki, hogy Kárpátalján belül, Beregszász központtal magyar autonóm területet kívánnak létrehozni. Néhány nappal később Antall József Kijevben aláírta a tragikusan rossz ukrán–magyar alapszerződést, ennek a parlamenti ratifikálásával fél évet vártak ugyan, de nem elfedték, inkább tetézték a bajt. Az ukránok?k pontosan úgy reagáltak, ahogyan reagálniuk kellett. 1992. június 25-én hatályba léptették a nemzeti kisebbségekről szóló törvényt, amelyben leszögezték: „*ahol a lakosság többsége meghatározott nemzeti kisebbséget alkot, az állami, társadalmi szervek, intézmények és szervezetek hivatalos személyei kötelesek beszélni az állam nyelvét és a nemzeti kisebbség nyelvét olyan szinten, amely hivatali teendőkhez szükséges.*”

Ebből fakad a mai viszály, ebből a kiindulópontból romlott el a magyar–ukrán viszony. A teljesen elhibázott, egyoldalú gesztusokra épít, impotens magyar külpolitika hibájából, nem pedig valamiféle kiszolgáltatottság és függési rendszer miatt. Nem arról volt szó ugyanis, hogy Magyarország az azonnali visszacsatolás lehetőségét szalasztotta el, hanem arról, hogy a Kárpát-medencei magyar autonómiaökökvéseket megtorpedózta, és hosszú időre, talán örökre elodázta. Óriási történelmi hiba volt, még ha mindenki nem is látott tisztán azokban az időkben. Jeszenszky Géza kulcsszerepet játszott az alapszerződés tető alá hozásában, és bár nyilvánvalóan ma sem érti pontosan a maga szerepét, ettől a károkozás még károkozás.

Hasonlóan emlékezetes Jeszenszky Géza oslói nagyköveti mőködése. Mint afféle síelő értelmiségi, aki rácsodálkozik a világra, egyoldalúan beleszeretett új állomáshelyébe, felteszem azért, mert még Eplénynél és Mátraszentistvánánál is jobbák a pályák arrafelé. Nagy ívő megszólalásaiban komoly potenciát jósolt a magyar–norvég kapcsolatoknak. Szők politikai térlátását bizonyítja, hogy miközben illúziókat élesztgetett magában két, mindenféle értelemben távoli és teljesen eltérő helyzetű államról, a Norvég Alap mőködése körüli viszályban ha nem is állt norvég oldalra, de a magyar érdeket sem képviselte tovább.

A magyar kormány fellépéséről így beszél az interjúban: „*A jobbközép norvég kormány értetlenül fogadta. Nem állhattam oda norvég barátaim elé egy jogilag is védhetetlen akciót védeni.*” Jeszenszky hajszálpontosan úgy tett, mintha az ő személye bármit is számítana a kétoldalú kapcsolatban, mintha nem hazánk nagykövete lett volna, akinek egyetlen komoly feladata a magyar állam és a magyar kormány képviselete állomáshelyén. „*Norvég barátaim*”. Hát persze, így már érthető, hogy a Norvég Alap magyarországi jelenlétét is kívánatosnak tartotta. Miközben arról az apróságról nem értesült, hogy norvég barátainak alapja fellazítja, aláaknázza és mindenféle értelemben bomlasztja annak az országnak a rendjét, biztonságát, amelyet ő is a hazájának nevez, és amelyet képviselnie kellett volna nagykövetségként.

Alapos tájékozódás után a belpolitikában a volt külügyminiszter jelenleg ott tart, hogy *Márki-Zay Pétert „rokonszenves, tájékozott, a világot ismerő, angolul jól beszélő, becsületes embernek”* látja. Szerintem ez a jellemzés úgy tökéletes, ahogy van, egy vesszőt se adjunk hozzá, és ne vegyünk el belőle.

Mondjunk egyetlen indokot, hogy miért kéne elvenni Jeszenszky Gézát a naftalinszagú lomtárból! Tegyük össze a kezünket, és rebegjünk hálát azért, hogy a Jeszenszky-garnitúra, a gyorsan megkopott, majd teljesen kifakult külügyérek nemzedéke már nem aktív. De azért nem árt résen lennünk. Egy-egy fenti elszólással, a nemzetközi kapcsolatok totális félreértését bizonyító, irreális és ostoba mondattal azért még mindig jelzik, hogy mit tennének ezzel az országgal, ha újra kormányrúdhoz kerülnének. Ezt nem szabad megengedni. Magyarország mindenféle értelemben túl van már a kilencvenes éveken.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számítás, segíti a magazin mőködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
